

H.P. Blavatsky

ER DRØMME INDHOLDSLØSE FANTASIER?

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

ER DRØMME INDHOLDSLØSE FANTASIER?

H.P. Blavatsky

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Er drømme indholdsløse fantasier?

Af H.P. Blavatsky

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Den materialistiske grundholdning

Det er en helt almindelig holdning, at drømme er bare ligegyldige fantasier. Når drømmene indeholder tilfælde af forudsigelse – og det findes der mange eksempler på – betragtes det som særlige tilfælde af drømmelivet, men den generelle betydning af drømme er, at det er ligegyldige og indholdsløse fantasier. Holdningen er udtryk for en materialistisk overbevisning, og en naturvidenskab, der konsekvent kræver håndfaste *fysiske* beviser på bordet. Derfor ignoreres alle undtagelser med den begrundelse, at der muligvis er tale om "en undtagelse, der bekræfter reglen" – men det mest sandsynlige er, at bortforklaringen er et forsøg på at undgå det pinlige krav om en videnskabelig forklaring på undtagelserne.

Årsag og virkning

Hvad er årsagen? Når man stædigt nægter at undersøge og klassificere bare et enkelt tilfælde af de klardrømme¹ eller de verificerede varselsdrømme, og udelukkende betragter dem som "mærkelige tilfældigheder" – og det er i høj grad til fordel for skeptikerne – skyldes det, at profetiske, klare drømme eller verificerede varselsdrømme vil kræve en total omformning af fysiologien. Det gælder i forhold til

1 Klardrøm eller "lucid dream" er betegnelsen for en usædvanlig klar drøm, som huskes tydeligere og længere end almindelige drømme.

frenologi,² accept af videnskaben om varselsdrømme (og dermed anerkendelsen af åndsvidenskabens og spiritismens oplysninger), og hvis det undersøges og accepteres, vil det indebære en ny uddannelsesmæssig, social, politisk og teologisk videnskab. Konklusion – naturvidenskaben vil *aldrig* anerkende hverken drømme, spiritisme, esoterisme eller åndsvidenskab.

Den menneskelige natur har nogle enorme dybder, som fysiologien (og nutidens naturvidenskab i almindelighed) ikke ønsker at trænge særlig dybt ind i. Civilisationens kloge hoveder er kendetegnet af stor forvirring, når de står ansigt til ansigt med det uløselige mysterium – menneskets *indre* natur. Nøglen til forståelsen er menneskets *dobbelte* natur. Og det er den nøgle, forskerne nægter at bruge. De er godt klar over, at hvis de bare én gang åbner døren til adytum,³ vil de blive tvunget til én efter én at kassere deres elskede teorier og endelige konklusioner. De har mere end én gang vist sig ikke at været andet end hobbyer, der begyndte på forkerte eller ufuldstændige præmisser.

Fysiologi og psykologi

Hvis menneskeheden fortsat skal være tilfreds med naturvidenskabens halve forklaringer på fysiologien i relation til de meningsløse drømme, hvordan skal man så forholde sig til de mange fakta om verificerede varselsdrømme og klardrømme? Mennesket har en dobbelt natur. I mennesket er der – for at bruge Paulus' ord – "*en naturlig krop og et åndeligt legeme*"⁴ – og derfor har mennesket naturligvis et dobbelt sæt sanser. Det er ensbetydende med, at konklusionerne fra de uddannede skeptikere skal betragtes som en utilgivelig fejltagelse og som særdeles uvidenskabelige konklusioner. Derfor er der god grund til at argumentere imod naturvidenskaben.

² Frenologi er læren om en påstået sammenhæng mellem kraniets ydre form og de personlige egenskaber.

³ Adytum er det allerhelligste sanktuarie i et gammelt tempel. Det var kun ypperstepræsterne, der havde adgang.

⁴ Første Korintherbrev, 15,44

Mennesket er unægtelig udstyret med et dobbelt sæt sanser – dvs. både med naturlige eller fysiske sanser, og dem kan man roligt lade fysiologien håndtere, men også med metafysiske⁵ eller åndelige sanser, som naturligt hører under psykologiens videnskabsområde.

Lavere og højere oktaver

Åndsvidenskabens påstand om, at metafysiske sanser eksisterer, kan sammenlignes med toneskalaen. Hver oktav i toneskalaen består af syv grundlæggende toner på samme måde som de syv eksistensplaner, som alle indeholder syv underplaner. Når man bevæger sig fra lavere til højere oktaver, vil hver tilsvarende tone fordoble vibrationsfrekvensen, når den går op til de højere oktaver. Hvis man begynder med det dybe "A" på et klaver, vibrerer det med 27,5 MHz, og den tilsvarende tone på en højere oktav vibrerer ved 55 MHz. Hvis man fortsætter op ad skalaen, vibrerer "A" med 110, 220, 440, 880, 1.760 og 3.520 MHz. Hvert "A" i skalaen har en perfekt harmonisk og matematisk analogi med alle andre "A'er".⁶ Der findes lyd og toner, der ikke kan høres af menneskets fysiske ører. Hvorfor skulle der så ikke være frekvenser, som mennesket ikke kan se med de fysiske sanser?

⁵ Meta betyder normalt "udover" i betydningen "niveauet over".

⁶ Finley Eversole, Ph.D.

Naturens akkumulerede lyd er en enkelt og helt bestemt tone – en grundtone, der vibrerer gennem evigheden. Dens eksistens er ubestridelig, men alligevel har den en tonehøjde, der kun er for "det ekstremt fine øre". Derfor registreres både harmoni og disharmoni i menneskets ydre natur af den opmærksomme iagttager, for det afhænger helt af karakteren af den grundtone, der anslås i det ydre af det indre menneske. Det er sjælen eller Selvet, der fungerer som det basale udgangspunkt, som bestemmer tonen i hele menneskets liv. Instrumentet fungerer for det meste som det mest foranderlige, usikre og varierende af alle instrumenter, der konstant har behov for fintuning. Det er sjælens egen stemme, der ligesom overtoner fra et orgel, ligger til grund for melodien i hele sjælens liv – uanset om tonerne er blide eller barske, harmoniske eller vilde, *legato*⁷ eller *pizzicato*.⁸

Fysisk og åndelig hjerne

Derfor siger åndsvidenskaben, at mennesket både har en fysisk og en "åndelig hjerne". Den åndelige hjerne er helt afhængig af udviklingsniveauet og modtageligheden i den fysiske hjernes struktur, men samtidig er den fysiske hjerne i ét og alt underordnet den åndelige hjerne, for det er udelukkende sjælen, der mere eller mindre klart kan påvirke den fysiske hjerne med opfattelsen af erkendelser, der er 100% åndelige eller immaterielle. Det er udelukkende sjælen, for den har en nærmere tilknytning til sine to højere principper end til sit lavere fysiske redskab. Derfor er skarpheden i tænkning og følelser afhængig af sjælen, og dermed af de åndelige evners udviklingsniveau – dvs. evnen til at overføre indtryk fra de erkendelser, der opfattes i den halvåndelige hjerne, i de ord, den hører, og hvad der føles af den mere eller mindre sensitive fysiske hjerne i det ydre menneske. Jo mere den åndelige modtagelighed er udviklet i det fysiske menneske, jo lettere vil det være for sjælen at vække de "sovende" hjernehalvdele, aktivere det sensoriske nervesystem og lillehjernen og påvirke den fysiske hjerne (som altid er fuldkommen inaktiv og i hviletilstand under menneskets dybe søvn) med et levende billede af det motiv, der overføres.

7 Legato vil sige uden ophold mellem de enkelte toner.

8 Pizzicato henviser til strygere, og det betyder, at strengene skal knipses med fingrene i stedet for at stryges med buen.

Afhængig af udviklingsniveau

I et følelsesbetonet og såkaldt uåndeligt menneske er der en form for dyriske tilbøjeligheder og lidenskaber, og derfor er der ikke forbindelse til sjælen eller de højere åndelige egenskaber. Det samme gælder det menneske, der har haft meget hårdt fysisk arbejde, som har nedslidt kroppen, for det kan gøre mennesket midlertidigt ufølsomt over for den indre stemme og glimt fra astrallegemet. I begge tilfælde er den fysiske hjerne inaktiv pga. blodmangel under søvnen. Den type mennesker drømmer meget sjældent eller aldrig, og mindst af alt har de "visioner".

Når den åndeligt "vågne" tid nærmer sig, og søvnen bliver lettere, vil de mentale ændringer – efterhånden som de begynder at vise sig – komme til udtryk som drømme, hvor intelligensen ikke vil spille nogen rolle. Menneskets halvt vækkede hjerne kommer med forslag, men billederne er kun tågede og groteske gengivelser af menneskets lavere tilbøjeligheder i livet. Medmindre hjernen er stærkt optaget af ekstraordinære tanker, vil menneskets allestedsnærværende instinkt og livsvaner ikke tillade mennesket at blive i den halvsovende tilstand, hvor bevidstheden begynder at vende tilbage, og hvor forskellige slags drømme dukker op. Mennesket vil vågne på én gang uden noget mellemspil.

Jo mere åndeligt udviklet et menneske er, jo mere aktivt bliver dets fantasi, og jo større er sandsynligheden for, at visionerne modtages og gør et korrekt indtryk, som formidles til personligheden af dens altseende og altid vågne sjæl. De åndelige sanser i sjælen forstyrres ikke af de fysiske sanser, og derfor er der en direkte og intim forbindelse med det højeste åndelige princip.

Princippet – selv om det reelt er en halvt ubevidst del af det ubevidste, fordi det er fuldkomment *immaterielt* – rummer Det Absolutte⁹ i sine iboende evner til alvidenhed, allestedsnærværelse og almagt, så snart den rene essens (set i forhold til menneskeheden) kommer i kontakt med rent sublimeret stof, der kan betegnes som imponderabilier.¹⁰ Derfor får meget åndelige mennesker visioner, og de drømmer ikke alene, når de sover, men også når de er vågne. Det er sensitive mennesker, som er født clairvoyante, og som populært sprogbrug kaldes "åndelige medier". Når man siger "åndelige medier", udtrykker man ikke forskellen mellem et menneske, der kan se metafysisk, og et højt udviklet menneske, der har frigjort sig fra alle sine fysiologiske vaner og karaktertræk, og derfor helt lader sjælen styre den ydre personlighed. Mennesker, der er mindre åndeligt begavede, ser kun sjældent visioner og varselsdrømme og som regel med lange mellemrum – og drømmenes nøjagtighed er afhængig af, hvor stærkt drømmeren føler i forhold til den situation, drømmen handler om.

Det dobbelte menneske

Det er åndsvidenskabens svar på spørgsmålet om varselsdrømme, klardrømme eller bekræftede drømme, som nutidens naturvidenskab betragter som et uløst eller uløseligt problem. Drømmelivets uløselige natur er skabt af naturvidenskabens materialistiske stædighed og forskernes rutine-reaktioner. Mennesket *har* en dobbelt natur. Mennesket *har* en indre sjæl, og sjælen er det virkelige menneske, som er

9 Til de esoteriske påstande vil ateister og skeptikere, der har forskellige indvendinger mod åndsvidenskabens, fremsætte forskellige protester og komme med alle mulige undtagelser. Det er indlysende, at det ikke er muligt inden for en kort artikels begrænsninger, at give en fuldstændig redegørelse for det meget gådefulde esoteriske emne. At sige, at den Absolutte bevidsthed er "ubevidst" om sin bevidsthed (og dermed at menneskets begrænsede intellekt er "Absolut bevidstløshed"), minder om, at man taler om en firkantet trekant. Det er nødvendigt at henvise til nærmere studier af åndsvidenskabens. Her vil det fremgå – måske endda til glæde for de fordomsfulde – at Det Absolutte eller Det Ubetingede, og (især) Det Ubegrænsede bare er en fantasifuld abstraktion. Det er en fiktion, med mindre man ser det fra den intelligente panteists synspunkt. For at kunne det, skal man betragte Det Absolutte som summen af alle intelligenser eller helheden af alle eksistenser, som er ude af stand til at manifestere sig uden polarisering og et gensidigt forhold mellem de enkelte dele. Derfor er det absolut uden lovmæssigheder, uden stof, form, tid, rum og fænomener.

10 Imponderabilier er det, der ikke kan vejes og måles, f.eks. sjæl, karakter, intelligens og følelser af lykke, kærlighed, tryghed, frygt o.l.

adskilt fra og uafhængigt af det ydre menneske, der sædvanligvis har svagheder i kroppens opbygning. Det er en sjæl, som har sanser og evner, der strækker sig langt ud over den grænse, som kendes fra menneskets fysiske sanser.

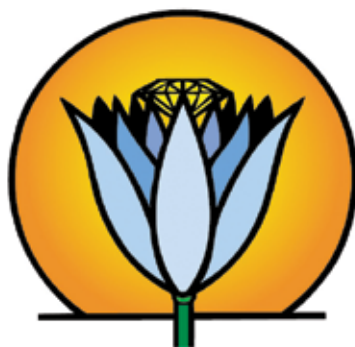

Sjælen overlever den ydre klædnings forfald – i hvert fald i en meget lang udviklingsperiode. Det gælder også selv om det fysiske liv skulle tage en fejlagtig og endda ondskabsfuld kurs, som forhindrer sjælen i at nå sit mål – dvs. den fuldkomne forening med monaden eller det højere åndelige Selv. Målet er at forene sjælen eller *individualiteten* med ånden, mens personligheden gradvist toner bort. Det har millioner af mennesker bekræftet i tusindvis af år – og det er også bekræftet af hundredvis af de mest veluddannede og intelligente mennesker i det nuværende århundrede. Men alt bevismateriale ignoreres af de naturvidenskabelige autoriteter, som er omgivet af en ivrig skare af skeptikere og amatører – selvudnævnte "eksperter" med meget lidt forståelse – som aldrig selv har set noget, men alligevel kræver retten til at benægte alt. Set i det lys ligner verden et gigantisk sindssygehospital. Hospitalet har imidlertid en særlig afdeling, og den er forbeholdt de mennesker, som har bevist, at deres tankesind er sundt og stabilt – men de betragtes naturligvis som løgnere og bedragere.

Det ubegribelige mysterium

Spørgsmålet er, om fænomenet drømme er blevet så grundigt undersøgt af den materialistiske naturvidenskab, at forskerne ikke kan lære mere, siden de udtaler sig med stor autoritet om emnet? Overhovedet ikke! Fænomenerne følelser og vilje, intellekt og instinkt er selvfølgelig undersøgt. De manifesteres alle via kanalerne i nervesystemet, og her udgør hjernen naturligvis den vigtigste del, men man har ikke kastet selv den mindste lysstråle på det ubegribelige mysterium. *Og naturvidenskabens forskere vil aldrig nogensinde fatte det, før de accepterer hypotesen om det dobbelte menneske.*

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk